

II (...)

UZASADNIENIE

Powódki W. S. i A. S. małoletnie działające przez przedstawicielkę ustawową A. W. wystąpiły w dniu 3 listopada 2014r. do Sadu Okręgowego w Łodzi z pozwem przeciwko B. S.. Wnosiły o zasądzenie od pozwanej na rzecz P. S. – ich ojca kwoty 108.750zł tytułem zachowku i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Strony pozostały przy swoich stanowiskach z tą zmianą, że pozwana odstąpiła od żądania zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódki są dziećmi P. S. a wnuczkami pozwanej, matki P. S.. Strony dochodzą zachowku po H. S., męża pozwanej, ojca P. S., a więc i dziadka powódek. H. S. zmarł 10 czerwca 2012r. Pozostawił testament, w którym do całości spadku powołał żonę B. S. - pozwaną w tej sprawie. Spadkobiercami ustawowymi po zmarłym H. S. są jego żona B. S. i syn P. S.. Zmarły nie wydziedziczył syna, a więc był on uprawniony do zachowku w wysokości 1/2 z jego udziału. P. S. zwrócił się do matki o wypłacenie należnych mu świadczeń z tytułu zachowku po zmarłym ojcu. Na majątek spadkowy po zmarłym H. S. składają się:

- wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. przy ulicy (...) oznaczonego numerem (...) w wysokości 105.000 złotych.
- wartość połowy spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. położonego w Ł. przy ulicy (...) oznaczonego numerem (...) w wysokości 111.000zł
- wartość połowy nieruchomości w B. w wysokości 107.000zł
- wartość samochodu Astra O. – 700zł
- połowa lokaty terminowe (...)600zł
- pomniejszone o połowę ujemnego salda na rachunku (...) 558,97zł

Łączna wartość majątku spadkowego po H. S. wynosi 329.143,03 zł. Wartość należnego zachowku według wyliczeń 1/2 z 1/2 udziału, a więc 1/4 z 329.143,03 zł wynosi 82.285,76zł.

P. S. żądał od matki wypłacenia należnego mu zachowku w miesiącach maj -czerwiec 2014r. Po świętach Wielkanocy 2014r. P. S. został aresztowany i osadzony w Zakładzie Karnym. Po opuszczeniu Zakładu Karnego wrócił do domu, do matki i zażądał wydania pieniędzy. W dniu 4 września 2014r. pozwana wręczyła synowi kwotę 80.000zł przy wręczeniu pieniędzy była obecna świadek M. S.. 7 września 2014r. - 3 dni później pozwana wręczyła synowi dalsze 14.000zł. Na otrzymane pieniądze wystawił pisemne pokwitowanie zatytułowane „Oświadczenie”.

P. S. został skazany za pobicie żony, groźby karalne do niej skierowane i zniszczenie telefonu komórkowego, czyny miały miejsce w 2004r. Wyrok ten utrzymał w mocy Sąd Okręgowy, zapadł także drugi wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia, w którym zostali skazani P. S. za znęcanie się nad żoną, B. S. i H. S. za groźby w stosunku do synowej. P. S. po odbyciu kary za w/w przestępstwa i otrzymaniu pieniędzy w kwocie 94.000 zł od matki tytułem zachowku zgłosił tę czynność w Urzędzie Skarbowym Ł.. W dniu 28 października 2014r. na wniosek przedstawicielki ustawowej powód komornik Sądowy M. K. przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieście wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko P. S. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 16 XI

2007 sygn. akt XII C 994/04 o zapłatę alimentów na rzecz powódek zaległych w wysokości 76.468,46 zł i odsetek w kwocie na dzień wszczęcia egzekucji 23.024,025zł oraz alimentów bieżących w kwocie 1.000zł miesięcznie.

Ojciec powódek praktycznie nie płacił alimentów sporadycznie przysyłał drobne kwoty po 100 zł lub 200zł. Matka powódek wystąpiła o alimenty od babci tu pozwanej B. S.. W drugiej sprawie Sąd zasądził alimenty, w wysokości 200zł/m-c. Dziadkowie czasami świadczyli na rzecz wnuczek. np. zapłacili za ferie zimowe a po śmierci dziadka babka wpłaciła 5.000zł. Ojciec dzieci spotykał się z nimi rzadko, wtedy dawał im po 150-200zł. Obecnie babka płaci zasądzone od niej alimenty. Dziewczynki odwiedzają babkę, na wakacjach były u niej 3 razy. Pozwana ma utrudniony kontakt z synem.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów załączonych do akt jak:

- poświadczenie dziedziczenia k. 5
- zajęcie wierzytelności k.11
- wyroki sądowe k.86, 87, 88, 89
- odpis KW k.12-20
- akty urodzenia k.24, 25
- oświadczenie k.52
- zgłoszenie do urzędu skarbowego k.53, 54
- akt notarialny sprzedaży k. 110, 111, 112
- pisma Spółdzielni Mieszkaniowej k.129, 130
- dokument akt samochodu k.131, 151
- zaświadczenie z banków k. 132, 167, 171, 229 - 232
- pisma z Urzędu Skarbowego 136 - 138, 139, 140
- opinie biegłej E. R. k. 172-216
- zeznania świadków:
- P. S. k.106 odwrót, 107
- T. S. k. 107 odwrót
- M. S. k. 107 odwrót
- zeznania przedstawicielki ustawowej powódek A. W. k. 289 odwrót, 290, 290 odwrót
- zeznania pozwanej B. S. k.290 odwrót – 291.

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę, ponieważ nie budzą one wątpliwości co do okoliczności w nich zawartych. Opinię biegłej Sąd uznał za w pełni wiarygodną, jest fachowa, bardzo wyczerpująca, jej ustaleń nie kwestionuje żadna ze stron. Zeznaniom świadków Sąd dał wiarę. Są one spójne, logiczne, zgodne z innymi dowodami. Sąd nie odmówił wiarygodności, także zeznaniom stron, oczywiście są one subiektywne, ale co do faktów nie wskazują na zasadnicze różnice. Za gołosłowne uznał tylko twierdzenia, że oświadczenie o wpłaceniu zadatku zostało spreparowane na użytek

tej sprawy, ponieważ jest to sprzeczne z logicznymi uzupełniającymi się zeznaniem świadków obecnych przy wypłacie pieniędzy w szczególności świadka obcego dla stron M. S., także świadka T. S. pracownik kancelarii, osoba obca - nieznaną stronom, nie potwierdził twierdzeń przedstawicielki ustawowej powódek.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest nieuzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Znajduje oparcie w przepisach prawa żądanie pozwu aby wierzyciel w tej sprawie - małoletnie córki działające przez matkę A. W. mogły wykonywać prawa swojego dłużnika alimentacyjnego, ojca P. S. i tu wystąpić z powództwem o zasądzenie na jego rzecz zachowku po ojcu co dałoby im możliwość zaspokojenia swoich roszczeń alimentacyjnych z należnej ojcu P. S. wierzytelności od jego matki pozwanej w tej sprawie B. S. tytułem zachowku dopuszcza to art. 902 kpc przez art. 887 kpc i zgodnie z art. 887 § 1 kpc z mocy samego zajęcia wierzyciel wskazany wyżej może wykonywać prawa dłużnika. Natomiast najbardziej istotnym tej sprawie jest udowodniony zdaniem Sądu fakt wypłacenia już należności z tytułu zachowku z tytułu śmierci ojca H. S. na rzecz syna P. S.. Oczywiście zachówek należał się ojcu powódek, ale został on już wypłacony, jemu osobiście przez spadkobiercę testamentowego - jego matkę B. S.. Fakt wypłaty został potwierdzony pismem tu w formie oświadczenia na piśmie. Ta czynność została zgłoszona do Urzędu Skarbowego z zachowaniem terminu. Okoliczności wypłaty zostały potwierdzone przez świadków.

Postępowanie ojca powódek uchylającego się od płacenia alimentów na rzecz swoich dzieci Sąd ocenił jednoznacznie negatywnie. Tak samo negatywnie ocenił to Sąd zasądający alimenty, komornik wszczynający egzekucję, ale także Sądy karne orzekające w wyrokach określone kary także kary pozbawienia wolności, które były przecież wykonywane za czyny opisane powyżej.

Postępowanie ojca dzieci jest jednoznacznie negatywne, ale jego stosunek do swoich rodziców również nie jest pozytywnych, doprowadza, aż do zobowiązania wyrokiem Sądu do płacenia swoich alimentów na rzecz przecież jego dzieci przez matkę - babkę dzieci.

Uzasadniona jest zdaniem Sądu obawa matki co do działań syna, który wymusza aby zapłaciła mu zachówek. Matka w obawie przed własnym synem prosi o udział przy wypłacie swoją koleżankę.

Reasumując Sąd uznał, że spadkobierca testamentowy tu matka, pozwana w tej sprawie wypłaciła swojemu synowi tytułem zachowku po zmarłym mężu kwotę 94.000zł co jest ważne na co już wskazano wyżej tę czynność prawną zgłosił syn w Urzędzie Skarbowym. Z postępowania dowodowego w tej sprawie wynika, że należny zachówek jest niższy od wpłaconej kwoty - 82.285,76zł co oznacza, że ta wierzytelność wygasła przez jej wykonanie, tu można przywołać art. 353 § 1 kc i art. 991 § 1 kc. Skoro wierzytelność w momencie wniesienia pozwu już nie istniała nie można dochodzić jej spełnienia, także w sposób określony w pozwie.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 102 kpc biorąc pod uwagę sytuację materialną powódek, osób małoletnich bez własnych dochodów a także fakt, iż pozwana zrezygnowała z żądania zwrotu kosztów procesu.